

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Lukáše Svrčka a přísedících Marie Šikulové a Zdeňky Pustayové v hlavním líčení konaném dne 8. 4. 2024 v Praze

takto:

Obžalovaný

V. C.

narozen xxx v xxx, trvale bytem xxx, v současnosti ve vazbě ve Vazební věznici xxx

je vinen, že

dne **20. 8. 2023** v čase od 21:52 hodin do 22:00 hodin v prostoru před lavičkami naproti domu xxx 2, po předchozí hádce, v úmyslu ho usmrtit, nejméně dvakrát bodl do oblasti krku poškozeného N. B., narozen xxx, kdy obžalovaný spal na první lavičce, ve směru jízdy tramvaje k zastávce I.P.Pavlova, a nejprve okřikl poškozeného, který telefonoval na vedlejší lavičce, aby byl zticha a šel pryč, kdy na to mu poškozený odvětil, že dotelefonuje a půjde pryč, a nadále pokračoval v hovoru, kdy po přibližně dvou minutách se obžalovaný rychle postavil, přitom křičel a poté šel ihned směrem k poškozenému, který se v té chvíli rovněž postavil, dal si telefon do kapsy a začal před obžalovaným ustupovat, ten jej však vzápětí došel a bodl jej nejméně dvakrát do oblasti krku, čímž poškozenému způsobil bodnořeznou ránu 1,5 cm nad hrdelní jamkou více vlevo s vbodem délky do 2 cm a bodným kanálem zasahujícím před páskové svaly krku, přičemž došlo k tangenciálnímu poranění žíly průměru asi 3 mm, a nad touto ranou poškozenému způsobil povrchní řeznou ránu asi 3 cm nevyžadující ošetření, bodnořeznou ránu pod levým uchem s vbodem délky do 2 cm a bodným kanálem zasahujícím do svaloviny levého kývače hlavy, v souvislosti s bodnořezným poraněním krku došlo ke krvácení a ztrátě krve do 1000 ml, z poranění krční žíly a k průniku vzduchu do podkoží krku, poškozený v šoku ihned z místa činu odcházel směrem ke svému bydlišti, přičemž se snažil zastavit krvácení, což se mu nedařilo, v průběhu cesty byl nalezen náhodnými svědky, kteří mu společně s jeho spolubydlícím L. N., narozen xxx, poskytli první

pomoc a přivolali rychlou záchranou službu, a obžalovaný následně z místa činu odešel, přičemž v důsledku utrpeného poranění byl poškozený v bezprostředním ohrožení života převezen k urgentnímu operačnímu zákroku do Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, při kterém mu musela být podvázána poraněná žíla,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 8. 2018, sp. zn. 44 T 113/2016, který nabyl právní moci dne 17. 1. 2019, uznán vinným ze spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“) ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

tedy

jednak se dopustil jednání, které směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí, a kterého se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadl jiného a čin spáchal opětovně

čímž spáchal

zločin **vraždy** podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu **pokusy** podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem **výtržnictví** podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to zavíracího nože černé barvy.

Odůvodnění

1. Na obžalovaného V. C., narozeného xxx (dále jen „obžalovaný“) byla dne 11. 3. 2024 podána státním zástupcem Městského státního zastupitelství v Praze obžaloba ze dne 5. 3. 2024, č. j. 1 KZV 168/2023 - 99 (dále jen „obžaloba“). Obžalobou je obžalovanému kladeno za vinu, že jednáním blíže popsáním v obžalobě měl spáchat zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
2. **Průběh hlavního líčení.**
3. *Podle § 206c odst. 1 trestního řádu, pokud nedošlo k sjednání dohody o vině a trestu, může obžalovaný prohlásit, že je vinný spácháním skutku anebo některého ze skutků uvedených v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací takového skutku uvedenou v obžalobě.*
4. U hlavního líčení konaného dne 8. 4. 2024 obžalovaný prohlásil svou vinu. K uzavření dohody o vině a trestu s přítomným státním zástupcem s ohledem na rozlišná stanoviska ve vztahu k případně ukládanému trestu nedošlo.
5. Na základě prohlášení viny obžalovaného a skutečnosti, že soud toto prohlášení po vyslovení souhlasného stanoviska přítomného státního zástupce přijal, jelikož bylo v souladu se skutkovým

Shodu s prvopisem potvrzuje A.M.

stavem, který soud zjistil z trestního spisu, bylo od dokazování podle § 206c odst. 6 trestního řádu v rozsahu, v jakém obžalovaný vinu prohlásil, upuštěno.

6. V průběhu hlavního líčení konaného dne 8. 4. 2024 byl obžalovaný poučen podle § 206a a následujících trestního řádu, zda prohlášení o vině rozumí, tedy zda rozumí tomu, co tvoří podstatu skutku, jeho právní kvalifikaci a jaké trestní sazby zákon za trestný čin stanoví, zda prohlášení učinil dobrovolně a bez nátlaku a zda byl poučen o svých právech a zda mu jsou známy všechny důsledky prohlášení o vině, zejména nemožnost v tomto rozsahu podat odvolání, nemožnost vzít prohlášení o vině zpět.
7. I přes učiněné prohlášení soud provedl následující dokazování vztahující se zejména k okolnostem významným pro ukládání trestu.
8. **Obžalovaný** v rámci svého výsledku uvedl, že poté, co byl naposledy propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, a to v dubnu 2023, tak přišel o bydlení a o své osobní věci. Od té doby byl bez stálého domova. Příležitostně přespával v hotelu, aby se zároveň osprchoval a následně využil pomoc organizace Naděje. Kurátorkou mu bylo sděleno, že s ohledem na to, že je ve vazbě, nemůže žádat o přidělení bytu. Pobírá nyní pouze invalidní důchod, o starobní důchod může požádat až v roce 2026. Nemá žádnou rodinu. Je vyučen jako zedník, ale s ohledem na zdravotní stav pracoval spíše většinou na vrátnici. V minulosti byl několikrát soudně trestán a ve vězení byl jednou na 4 roky. Svého jednání opakovaně litoval a velice ho ten čin mrzí. Požádal o trest pod dolní hranici zákonné trestní sazby.
9. Podle § 213 odst. 1 trestního řádu byly předloženy následující listinné důkazy.
10. Z hodnocení z výkonu vazby (č. l. 318 – 321) soud zjistil, že s obžalovaným žádné problémy stran chování ve výkonu vazby nejsou.
11. V opisu z evidence přestupků (č. l. 324 – 325) má obžalovaný od roku 2019 celkem 21 záznamů a to výlučně pro drobné krádeže, tedy přestupky podle § 8 odst. 1 zákona č. 251/2016 Sb., zákon o některých přestupcích.
12. Z trestního příkazu Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 21. 4. 2023, č. j. 4 T 24/2023 - 153 (č. l. 328), který nabyl právní moci dne 31. 5. 2023, soud zjistil, že byl obžalovaný uznán vinným za spáchání přečinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit dne 24. 10. 2022 (v průběhu výkonu trestu odnětí svobody). Za toto jednání mu byl podle § 325 odst. 1 uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let, a to za současného vyslovení dohledu.
13. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 8. 2018, sp. zn. 44 T 113/2016 (č. l. 336 – 342) a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2019, sp. zn. 9 To 405/2018 (č. l. 343 – 345) bylo zjištěno, že byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, za což mu byl podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. Uvedeného jednání se dopustil dne 26. 7. 2016. Dne 8. 8. 2019 došlo na řízení výkonu uvedeného trestu odnětí svobody a tento byl vykonán dne 5. 4. 2023.
14. Z výpisu z Centrální evidence stíhaných osob (č. l. 361 – 369) pak vyplývá, že proti obžalovanému není v současnosti vedeno žádné jiné trestní stíhání.
15. Obžalovaný jednáním popsaným v rozsudečném výroku **naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vraždy** podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.M.

16. Při **úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry** soud vycházel zejména z § 39 trestního zákoníku. Podle uvedeného ustanovení soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud musí přihlédnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a § 42 trestního zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.
17. *Podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprůšnější trestný.*
18. *Podle § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku má-li soud za to, že vzhledem k poměrům pachatele a povaze jím spáchané trestné činnosti lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, pokud odsuzuje pachatele, který prohlásil svoji vinu.*
19. Soud při ukládání trestu velice důkladně vážil všechny okolnosti případu a dospěl k následujícím závěrům.
20. Předně je nutno uvést, že se obžalovaný dopustil více trestných činů, a proto mu byl soudem ukládán trest úhrnný.
21. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil již poněkolkáté, když z popisu z evidence Rejstříku trestů (č. l. 402 - 403) je patrné, že byl v minulosti již celkem 13 odsouzen, a to pro různorodou trestnou činnost. Minimálně k odsouzením evidovaným v opise z evidence Rejstříku trestů pod body 9, 10, 12 a 13 je nutno přihlížet jako k recidivě, tedy jedná se přitěžující okolnost (§ 42 písm. q) trestního zákoníku). U ostatních odsouzení se užije fikce neodsouzení, jelikož již došlo k jejich zahlazení, případně došlo k osvědčení obžalovaného. Je ovšem nutno vyzdvihnout, že se obžalovaný vytýkaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, a to z trestního příkazu Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 21. 4. 2023, č. j. 4 T 24/2023 - 153 (č. l. 328), který nabyl právní moci dne 31. 5. 2023, kdy z vyjádření obžalovaného vyplývá, že si uvedeného odsouzení není v podstatě ani vědom. Zároveň je nutno zmínit, že jak toto posledně citované odsouzení, tak také odsouzení z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 8. 2018, sp. zn. 44 T 113/2016 (č. l. 336 - 342) ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2019, sp. zn. 9 To 405/2018 (č. l. 343 - 345) je za násilné jednání, které bohužel u obžalovaného vygradovalo až ve spáchání nejzávažnějšího trestného činu podle hlavy I trestního zákoníku. U obžalovaného jsou tak patrné sklony k násilnickému způsobu vedení života, minimálně v případě vypjatých situací, které není schopen zvládat bez těchto negativních emocí projevujících se v násilnickém jednání. Přihlédnuto bylo také k tomu, že se obžalovaný dopustil více trestných činů (pritěžující okolnost podle § 42 písm. n) trestního zákoníku). Všechny tyto okolnosti bylo nutno hodnotit v neprospěch obžalovaného. Na druhou stranu soud přihlédnul zásadním způsobem k prohlášení viny obžalovaného, které mělo pro průběh trestního řízení zásadní vliv, jelikož pokud by k němu nedošlo, zcela jistě by nebylo možno očekávat takto rychlé skončení trestního řízení, zejména s přihlédnutím k aktuálnímu pobytu poškozeného a svědků mimo území České republiky (Moldavsko), kdy v případě, pokud by strany trvaly na jejich výslechu, by bylo nutno očekávat využití mezinárodní právní pomoci za účelem jejich výslechu, což by byla

záležitost značně časově náročná s ohledem na to, že se jedná o zemi mimo Evropskou unii, kde spolupráce s justičními orgány bývá náročnější, a navíc s nejistým výsledkem. Soud tak je názoru, že takové prohlášení viny je zcela způsobilé, aby bylo vyhodnoceno jako okolnost pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Tento institut je institutem výjimečným a lze k němu přistoupit jen za splnění specifických podmínek, které podle názoru soudu byly v tomto případě naplněny. V neposlední řadě soud přihlédl také k následkům, které obžalovaný svým jednáním způsobil, zejména k tomu, že poškozený byl po několika dnech propuštěn z nemocnice bez zdravotních následků. Jiná polehčující okolnost nebyla u obžalovaného shledána. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným okolnostem má soud za to, že bylo možno ukládat trest lehce pod dolní hranici zákonné trestní sazby (10 až 18 let), a to ve výměře 9 let.

22. Soud u obžalovaného, s ohledem na výši uloženého trestu, rozhodl o jeho zařazení do **věznice se zvýšenou ostrahou**, jelikož nedospěl k závěru, že by byly splněny podmínky uvedené v § 56 odst. 3 trestního zákoníku pro zařazení do jiného typu věznice.
23. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest **propadnutí věci**, a to zavíracího nože černé barvy, kterým mělo dojít ke spáchání trestné činnosti. Jelikož se jedná o nástroj trestné činnosti a vlastníkem nože je právě obžalovaný, byly splněny všechny zákonné podmínky pro uložení uvedeného trestu
24. Uložení takového trestu je tedy v návaznosti na výše uvedené zcela logickým, naprosto adekvátním a s přihlédnutím ke všem zvažovaným okolnostem i zcela proporcionálním trestem, který naplňuje předpoklady individuální i generální prevence.
25. Žádný poškozený se s nárokem na náhradu škody do trestního řízení včas nepřihlásil, a proto o žádném nároku soud nerozhodoval.
26. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným argumentům a důvodům soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do **8 (osmi) dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze.

O odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.M.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání nemohou úspěšně podat osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Praha 8. dubna 2024

JUDr. Lukáš Svrček v.r.
předseda senátu